

Kronski virus

Napisal Bojan Varjačić Rajko – Bojč Otrojč

Ilustrirali Sofija in Alina

Nekoč je živel virus. Bil je le eden od mnogih virusov, ki so razsajali po planetu. Nič posebnega ni bil. Naj je še tako kričal in mahal z rokami – **nihče ga ni opazil**. To ga je zelo bolelo. Ker pa je bil še kar brihten, si je izmislil, da se bo napravil za kralja vseh virusov. Lastnoročno si je izdelal krono, si jo posadil na glavo, stopil na ulico, se razkoračil in ošabno razglasil: »**JAZ SEM KRALJ!**« Virusi, ki so bili sredi raznovrstnih opravkov, so se ustavili. Kralja še niso imeli in domislica se jim je zdela posrečena.

Virus s krono jim je takole pihal na dušo:

»Prijatelji virusi, vsi ste odlični, vsi imenitni. Pogumno napadate ljudi, nič ne rečem. A ljudje so zahrbtni. Izumljajo vedno nova zdravila in cepiva. Ne pustijo nam, da bi se razmnožili in zavladali svetu.«

Virusi so vzklknili: »Prav imaš, **dol z ljudmi!**«

Kronski virus je nadaljeval: »Jaz sem najmočnejši med virusi. Krona, ki jo imam na glavi, je polna strupenih bodic, za katere ljudje nimajo zdravila. Zdaj, ko sem kralj, se umaknite in prepustite delo meni.« Tako je govoril samozvanec in virusi so poslušno kimali in se umikali. A iz množice se je oglasil virus ptičje gripe in dejal: »Nisi še kralj. Nihče te ni izbral.

Če dokažeš, da si res najmočnejši in se vrneš iz vojne kot zmagovalec, te izvolimo in boš naš kralj za vekomaj!« Kronske virusi, ki ni dvomil v svojo moč, je predlog sprejel:

»Kmalu se vrnem, tačas pa pripravite vse za moje kronanje!«

Kronske virusi je divje skočili nad ljudi. Okužil je prvega in se v njem razmnožil. Prvi okuženi je šel na obisk k prijatelju. Dala sta si roko in virus je - hop - z lahkoto preskočil na prijatelja. Zdaj sta bila okužena že dva. Ker tega še nista vedela, sta mirno hodila naokrog. **virusi pa so veselo skakali** iz človeka na človeka in bilo jih je vedno več.

Krona, ki jo je izumil virus, ni bila le strupena, ampak mu je dala tudi **supermoči**.

Kronske virusi so znali skočiti tudi tri metre daleč, znali so lebdeti v zraku, brez hrane so zdržali tudi več dni in - kar je morda še najhuje - izjemno dobro so se znali skrivati. A

judje niso neumni!

Znanstveniki so enega od koronavirusov ujeli in ga preučili. Ugotovili so, kakšne supermoči ima in našli načine, kako se mu zoperstaviti.

Svoje ugotovitve so zapisali v takšnole tabelo:

SUPERMOČ KORONAVIRUSA

REŠITEV ZA LJUDI

Daleč skače.

Ne stojte si preblizu – vsaj tri metre narazen! Tako bo virus skočil v prazno in si razbil glavo.

Pomagajte si z masko! Ko bo virus skočil, se bo ujel v masko kot komar v mrežo.

Čim manj druženja! Kjer ni ljudi, ni priložnosti za skoke in virus od dolgčasa umre. (Mimogrede, zato so odpovedani tudi skoki v Planici.)

Lebdi v zraku.

Redno zračite prostore! Virus zna lebdati, ne pa tudi leteti! Prepričajte ga, da bo odnesel med oblake!

Zdrži brez hrane.

Razkužujte! - roke, mize, kljuke in druge površine. V razkužilu se virus raztopi kakor šumeča tableta v vodi!

Dobro se skriva.

Obnašajte se, kot da ste bolni! To ne pomeni, da kašljajte, če vam ni do kašlja. Držite se pravil, tudi če ne čutite bolezni!

Testirajte se, če imate znake bolezni! Test je kot lučka, ki odkrije v temi še tako dobrega skrivača.

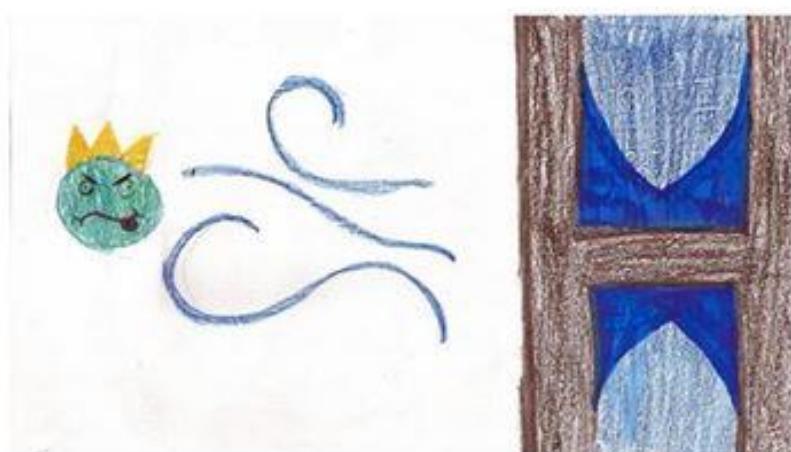
Virus je bil torej razkrinkan in orožje zanj pripravljeno. Poglejmo, kako je delovalo.

Nekega dne sta se soseda *Janez in Franci* pogovarjala na dvorišču. Sedela sta daleč drug od drugega. Eden od kronskega virusa, ki je se je skril pri Janezu, je vzel zalet in skočil – daleč, daleč je letel, a, glej ga no! – ne dovolj, da bi dosegel Francijo. Ko je videl, da pada v prazno, je le še javknil ups, potem pa si na betonu razčesnil glavo. Drugi kronski virus, ki je šel z *Lucijo* v trgovino, je skočil z Lucijo na trgovko. A ta je nosila masko, virus se je vanjo zadel, izgubil krono, kriknil ups in klavrno pognil. Tretji virus, ki je že pogruntal, da se situacija zaostruje, je iz *Petre* skočil na njeno jedilno mizo in se tam potuhnil: »He, he« se je režal, »tu počakam in skočim na Petrino hčerko, ko se bo usedla za malico.«

KAKŠEN PAMETNJAKOVIČ!

A Petra se je vrnila z razkužilnim robčkom in prebrisano obrisala vso mizo. Tako je tudi tretji virus mrknil, le da ni uspel reči niti ups. Četrти virus, ki je živel pri *Maji* doma, pa je mislil, da je najpametnejši na svetu. Odločil se je, da bo lebdel v zraku in naskočil vsakogar, ki se mu bo približal. A Maja – šolarka iz OŠ Trnovo – je odprla okno. Potegnil je veter in zavrtinčil kronski virus iz hiše visoko nad oblake. Virus je med letom zdihoval: »Ups, ups, ups, *uuuuups*«, in – ups, kmalu dočkal svoj konec.

Kronski virusi so **izgubljali boj**. Mnogi so v boju umrli. Nekateri so zbežali. Le redkim je uspelo vrniti se v svojo rodno deželo. V deželi virusov je bilo resda vse pripravljeno za kronanje. A namesto slavlja je poražene kronske bojevниke čakal **poSMeh**. Takšnih kraljev – potolčenih, izmučenih in z zvito krono na glavi - dežela virusov ni potrebovala.

Ljudje pa so si kmalu opomogli. Otroci so se vrnili v šole, starši v službe. Znanstveniki so se lotili dela in pričeli izumljati cepiva in zdravila.

Če se kronski virus še kdaj pojavi v naših krajih, ga čaka **kratek boj in hitra smrt**.

SMRT VIRUSU, SVOBODA NARODU!